

Na podlagi 11. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode na območju občine Radovljica (DNUO št. 63/06) ter 16. člena Statuta Občine Radovljica (UVG, št. 23/99 in 19/00) je Občinski svet občine Radovljica na 33. redni seji dne 31.5.2006 sprejel

P R A V I L N I K

o pogojih ter načinu odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda na območju občine Radovljica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom o pogojih, načinu odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda na območju občine Radovljica se podrobneje urejajo tehnični normativi in postopki za projektiranje in gradnjo kanalizacije, priključevanje, za odvajanje in čiščenje odpadnih voda, vzdrževanje in zaračunavanje stroškov, upravljanje in uporaba kanalizacije ter način nadzora.

2. člen

V tem pravilniku uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

- kanal je cevovod za odvajanje meteorne, odpadne in fekalne vode,
- hišna-notranja kanalizacija je kanalizacija v objektu in na dvorišču do priključka na javni kanal,
- spojni kanal je kanal od objekta do priključnega mesta na javno kanalizacijo,
- kontrolni jašek je jašek na spojnem kanalu za meritve pretokov in odvzem vzorcev, ki je lahko urejen na poseben način,
- revizijski jašek je jašek na notranji ali javni kanalizaciji za kontrolo in za opravljanje vzdrževalnih del,
- kaskada je prelivna stopnica v kanalu,
- peskolov je jašek za izločanje peska iz odpadnih voda,
- črpalnice je objekt za prečrpavanje odpadnih voda,
- lovalec olj in maščob je objekt, v katerem se čiščenje vrši na podlagi plavljenja snovi z manjšo gostoto.

3. člen

Interna kanalizacija so naprave in objekti, ki služijo za odvajanje in čiščenje odpadnih voda samo enemu uporabniku in so v njegovi lasti.

4. člen

Kanalizacijsko omrežje, objekti in naprave se po svojem namenu in funkciji delijo na magistralne, primarne in sekundarne. Delitev definira Navodilo o tem, kaj šteje za sekundarno, primarno in magistralno omrežje komunalnih objektov in naprav (Ur. l. SRS 27/85).

II. SMERNICE ZA PROJEKTIRANJE IN GRADITEV JAVNE KANALIZACIJE

5. člen

Za gradnjo kanalov fekalne in mešane kanalizacije se lahko uporabljajo cevi, ki so vodotesne, z vodotesnim stičenjem in ki ustrezajo predpisanim standardom.

V primeru, da se kanal betonira, morajo biti stene in dno zglajene do črnega sijaja.

Za meteorno kanalizacijo se za zbiranje vode lahko uporabljajo tudi propustne cevi ali odprti kanali, skladno s pravili stroke.

6. člen

Najmanjši dovoljeni profil gravitacijske, z normalnim padcem speljane kanalizacije je 200 mm. Izjemoma, po dogovoru z upravljavcem, se ta profil lahko zmanjša do 150 mm. Za posebne kanalizacije in tlačne vode so lahko profili zmanjšajo na 100 mm

7. člen

Parametri dimenzioniranja in izvedbe kanalizacije se določijo po pravilih stroke. Pri tem je treba upoštevati obstoječe pogoje, predvsem geološke, hidrogeološke in statične. Za material, elemente in naprave, ki so sestavni del izvedbe, se upošteva tudi navodila proizvajalcev materiala.

Pri projektiranju novih omrežij naj se uporablja ločen sistem kanalizacije ali delno ločen sistem kanalizacije z minimalnim koeficientom odtoka. Meteorna voda naj se primerno obdelana ponika čim bližje mestu nastanka.

Globina kanalizacije primarne in sekundarne javne kanalizacije primarno zagotavlja gravitacijski priklop objektov izpod stropa kleti

8. člen

Na kanalu morajo biti zgrajeni revizijski jaški za potrebe vzdrževanja, in sicer na vseh mestih spremembe smeri, profila ali padca kanala. Razdalja med jaški se prilagodi razmeram čiščenja.

9. člen

Revizijski jašek se zgradi iz montažnih elementov ali zabetonira na licu mesta. Jašek mora biti pokrit z litoželeznim pokrovom dimenzije 60 x 60 cm ali 60 cm. Nosilnost pokrova na jaških, zgrajenih na vozniških površinah, mora ustrezati predvideni obremenitvi glede na namembnost površine.

10. člen

Priključitve kanalov za odvod padavinske vode z utrjenih površin in streh v javno kanalizacijo ter na mesta, kjer obstaja možnost onesnaženja odpadnih voda z olji ali maščobami (garaže, delavnice, pralne ploščadi ipd.), morajo biti pred vtokom v javno kanalizacijo primerno obdelani (peskolovi, lovilci olj in maščob itd.) v skladu s pravili stroke.

11. člen

Kjer obstaja možnost, da bi zaradi okvar ali drugih vzro-

kov lahko odtekla v javno kanalizacijo taka odpadna voda, ki bi lahko povzročila okvaro javne kanalizacije ali porušila režim na čistilni napravi, mora biti notranja kanalizacija zgrajena tako, da je možno odvod v javno kanalizacijo trenutno prekiniti. Način in mesto prekinitve se določi v projektu, h kateremu da soglasje upravljavec.

12. člen

Komunalni vodi (vodovod, plin, toplovod, PTT ali elektro kabli itd.), ki potekajo vzporedno s cevmi javne kanalizacije, morajo biti praviloma odmaknjeni najmanj 2 m. Kanalizacijski vod mora ležati pod vodovodnim.

Kadar pogojev iz 1. odstavka tega člena ni mogoče zagotoviti, se za vsak odmik posebej dogovorijo prizadeti upravljavci.

Vsa križanja vodov morajo biti projektno tlorisno in višinsko obdelana.

13. člen

Vsak novozgrajeni vodotesni kanal mora biti preizkušen na vodotesnost po ustreznem standardu oz. po navodilih proizvajalca cevi. O preizkusu vodotesnosti se napravi zapisnik, ki ga podpišeta predstavnik izvajalca in nadzorni organ.

14. člen

O prenosu dela kanalizacijskega omrežja v upravljanje po 18. členu odloka se sestavi primopredajni zapisnik, na podlagi katerega upravljavec vnese ustrezne podatke v kataster komunalnih naprav in v evidenco osnovnih sredstev, danih v upravljanje.

15. člen

K vlogi za pridobitev soglasja za priključitev na javno kanalizacijo mora investitor priložiti naslednje dokumente:

- arhitektonsko zazidalno situacijo z vrisanim objektom in komunalnimi napravami v merilu 1:500,
- kopijo katastrskega načrta,
- podatek o predlagani absolutni višinski koti iztoka kanalizacije iz objekta,
- na zahtevo upravljavca pa tudi podatke o namembnosti objekta in količini ter lastnosti odpadne vode.

16. člen

Upravljalavec v soglasju opredeli:

- možnost in tehnične pogoje priključitve objekta na javno kanalizacijo,
- mesto in višinsko koto priključitve.

Lahko pa opredeli še:

- zahteve o ureditvi predčiščenja in zgraditvi kontrolnega jaška ali merskega mesta,
- pogoje glede posegov na obstoječo kanalizacijo,
- pogoje, ki jih mora investitor izpolniti pred pridobitvijo soglasja k uporabi objekta.

17. člen

Upravljalavec je dolžan izdati soglasje najkasneje v roku, določenem s 24. členom odloka, s tem da je investitor predhodno dostavil potrdilo o poravnavi obveznosti plačila prispevka za priključitev na javno kanalizacijo.

III. SMERNICE ZA PROJEKTIRANJE IN GRADITEV HIŠNE - NOTRANJE KANALIZACIJE

18. člen

Za cevi hišne kanalizacije veljajo pogoji 6. člena tega pravilnika.

19. člen

Upravljalavec ni odgovoren za posledice nepravilno izvedene notranje kanalizacije.

20. člen

Meteorne vode s streh in utrjenih površin se mora odvajati preko peskolova, in sicer ločeno od odpadne vode v ponikovalnico, v meteorno kanalizacijo ali direktno v naravni odvodnik. Kjer ni nobene od teh možnosti, se s soglasjem upravljavca lahko ta voda odvaja tudi v mešan sistem kanalizacije.

Fekalne vode je treba odvajati direktno na javno kanalizacijo. Odpadne vode iz kuhinj gostinskih lokalov je treba odvajati preko lovilca olj. Odpadne vode iz dvorišč in parkirišč oziroma utrjenih površin je treba odvajati skozi peskolov in lovilec olj ali po pogojih upravljavca.

21. člen

Izvirne vode se odvaja v ponikovalnico, naravni odvodnik ali v meteorno kanalizacijo.

IV. NORMATIVI O SESTAVI ODPADNIH VODA, KI SE ODVAJAJO V JAVNO KANALIZACIJO

22. člen

Sestava odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo mora ustrezati normativom, podanim v Uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Ur. list RS, št. 47/2005).

Vsako odstopanje od navedenega, ki ne škoduje kanalskemu sistemu in sistemu čiščenja, mora biti posebej dogovorjeno z upravljavcem.

V. UGOTAVLJANJE STOPNJE ONESNAŽENOSTI ODPADNE VODE NETIPIČNE IN INDUSTRIJSKE ODPADNE VODE

23. člen

Lastnosti odpadnih voda se ugotavlja z rednimi analizami vzorcev vode, skladno s Pravilnikom o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Ur. l. RS, št. 35/96 in 29/2000).

Termin odvzema vzorcev se določi v dogovoru z upravljavcem.

Uporabnik javne kanalizacije mora en izvod vsake analize dostaviti upravljavcu v roku 8 dni po prejemu rezultatov analiz.

Upravljalavec lahko glede na specifične razmere na čistilni napravi poleg zakonsko določenih parametrov določi dodatne kriterije o sestavi odpadne in padavinske vode.

24. člen

Vzorec odpadne vode za analizo se praviloma vzame v prisotnosti predstavnika uporabnika javne kanalizacije in predstavnika upravljavca, če gre za nenadni dogodek, pa

lahko tudi brez uporabnika.

Kadar se z analizo ugotovi, da odpadna voda vsebuje škodljive snovi nad določenimi mejnimi koncentracijami, mora uporabnik javne kanalizacije takoj pristopiti k sanaciji razmer in upravljavcu povrniti eventualno nastalo škodo na objektih javne kanalizacije.

25. člen

V primeru večjih okvar na napravah posameznega uporabnika javne kanalizacije, ki bi lahko povzročile izpusť odpadne vode v javno kanalizacijo, ki ne ustreza določbam Odloka o pogojih ter načinu odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda v občini Radovljica in tega pravilnika, se opravijo izredne analize odpadne vode na stroške uporabnika. V takih primerih se takoj obvesti okoljsko inšpekcijo.

26. člen

Onesnaženost odpadne vode se ugotavlja po njenih fizikalnih, kemijskih in bioloških lastnostih v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Ur. list RS, št. 47/2005).

27. člen

Pri uporabnikih javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo v tehnološkem postopku (industrijska odpadna voda) in koncentracije odpadne vode presegajo mejne predpisane vrednosti po IV. poglavju tega pravilnika, se ugotavlja faktor onesnaženosti odpadne vode. Faktor onesnaženosti (F) je razmerje med onesnaženostjo industrijske odpadne vode (i) in onesnaženostjo fekalne odpadne vode (f).

28. člen

Faktor onesnaženosti služi kot eno od meril za določitev cene čiščenja odpadne vode. Za njegov izračun se uporabljajo formule iz naslednjega poglavja.

Kadar je onesnaženost industrijske odpadne vode (i) po posameznih kriterijih manjša, kot je določeno za fekalno odpadno vodo (f), se pri izračunu uporabi konstanto, določeno za fekalno odpadno vodo.

29. člen

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporabljajo podatki iz analiz najmanj treh 24-urnih povprečnih vzorcev, odvzetih v daljšem časovnem razmaku. Uporabljajo se samo podatki iz tistih analiz, za katere je odvzel vzorec predstavnik organizacije, pooblaščen za opravljanje analiz.

VI. NAČIN ZARAČUNAVANJA STROŠKOV ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNIH VODA

30. člen

Uporabniki so dolžni plačevati stroške uporabe kanalizacije oziroma odvajanja voda in stroške čiščenja odpadnih voda od dneva priključitve na javno kanalizacijo oziroma čistilno napravo.

31. člen

Merilo za plačilo odvajanja in čiščenja odpadne in padavinske vode je količina porabljene vode iz javnih vodovodov oziroma vodnih virov uporabnika, cene za enoto in faktorja onesnaženosti.

Količina odvedene odpadne vode se meri po stanju vodomera in sicer v m³ porabljene vode. V primeru, da upravljavec ali uporabnik ugotovi, da je vodomera v okvari in ni mogoče odčitati dejanske porabe vode, se kanalsčina obračuna pavšalno, na osnovi povprečne porabe vode v preteklem obračunskem obdobju.

Če uporabnik nima vgrajenega vodomera, se količina odvedene vode določi pavšalno, na osnovi sprejetih normativov za pitno vodo.

Stanje na vodomera odčituje pooblaščen predstavnik upravljavca, ki se mora ob vstopu v objekt izkazati s pisnim pooblastilom.

32. člen

Prispevek za čiščenje je odvisen od količine in obremenjenosti odpadne vode:

$$P = Q \times F \times C$$

P = prispevek v SIT/mesec

Q = količina odvedene vode v m³/mesec

F = skupni faktor onesnaženja odpadne vode (to je vsota faktorjev komunalnega, dodatnega in hidravličnega onesnaženja odpadne vode)

C = cena za čiščenje 1 m³ komunalne odpadne vode z naslednjo sestavo: usedljive snovi 5ml/l, KPK (d) 600 mg O (2) /l, celokupni dušik 40 mg N/l, in celokupni fosfor 5 mg P/l.

33. člen

Osnova za izračun faktorja onesnaženja so pretočne količine, izmerjene na merskem mestu, in rezultati analize vsebnosti odpadnih snovi v vodi, ki jih opravi pooblaščen izvajalec monitoringa.

Med dvema meritvama se za izračun upošteva faktor onesnaženja, ki je bil določen na osnovi podatkov predhodne meritve.

Vzorec se odvzame nenapovedano. V primeru, da upravljavec posumi v verodostojnost podatkov opravljenih meritev, ima pravico na lastne stroške naročiti dodatno meritev, ki jo opravi drugi pooblaščen izvajalec monitoringa.

34. člen

Komunalno onesnaženje odpadne vode je določeno z vsebnostjo usedljivih snovi (5 ml/l), kemijskega onesnaženja (600 mg O (2) /l, izmerjeno po dikromatni metodi), dušika (40 mg N/l) in fosforja (5 mg P/l). V primeru, da so te vrednosti prekoračene, se obračuna faktor komunalnega onesnaženja s pomočjo naslednje formule:

$$f_k = 0.1 \times \frac{A}{5} + 0.15 \times \frac{N}{40} + 0.15 \times \frac{P}{5} + 0.6 \times \frac{KPK_d}{600}$$

f (k) = faktor komunalnega onesnaženja

A = množina usedljivih snovi v ml/l

KPK (d) = kemijska poraba kisika (mg O (2) /l),

določena s pomočjo dikromatne metode

N = celokupni dušik (mg N/l)

P = celokupni fosfor (mg P/l)

35. člen

Če odpadna voda vsebuje tudi škodljive snovi, katerih vsebnost je omejena s predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja, se k faktorju komunalnega onesnaženja prišteje faktor dodatnega onesnaženja.

Osnova za izračun faktorja dodatnega onesnaženja je koncentracija tiste nečistoče, ki presega zakonsko dovoljeno vrednost.

$$f(d) = \frac{C}{C(MDK)} - 1$$

$f(d)$ = faktor dodatnega onesnaženja zaradi previsoke vsebnosti škodljive snovi

C = vsebnost nečistoče v preiskovanem vzorcu vode

$C(MDK)$ = maksimalno dopustna vsebnost odpadne snovi v vodi

V primeru, ko pH vrednost odpadne vode presega zgornjo ali spodnjo s predpisi dovoljeno vrednost, se faktor dodatnega onesnaženja zaradi neustrezne pH vrednosti določi po formuli:

$$f_{dpH} = 0.01 \times \Delta pH \times 10^{\Delta pH}$$

$f(dpH)$ = faktor dodatnega onesnaženja zaradi neustrezne pH vrednosti

$\Delta pH = pH - pH(z)$ v primeru, ko je pH vrednost nad zgornjo dovoljeno vrednostjo

$\Delta pH = pH(s) - pH$ v primeru, ko je pH vrednost pod spodnjo dovoljeno vrednostjo

pH = izmerjena pH vrednost

$pH(s)$ = spodnja dovoljena vrednost

$pH(z)$ = zgornja dovoljena vrednost

Če odpadna voda vsebuje hkrati več odpadnih snovi, ki presegajo dovoljene vrednosti, se faktorji dodatnega onesnaženja za te snovi medsebojno seštevajo:

$$f_d = \sum_{i=1}^n f_{di}$$

$f(d)$ = skupni faktor dodatnega onesnaženja

$\sum_{i=1}^n f_{di}$ = vsota posamičnih faktorjev onesnaženja

n = skupno število različnih vrst onesnaženja, katerih vsebnost v odpadni vodi presega zakonsko dovoljene vrednosti

36. člen

Faktor hidravlične preobremenitve sistema se upošteva pri velikih onesnaževalcih, ki nimajo zgrajenih egalizacijskih bazenov in ob proizvodnih konicah ali ob dotoku meteorne vode v času intenzivnih padavin prekomerno obremenijo javni kanalizacijski sistem, povečajo stroške in povzročijo motnje delovanja čistilne naprave.

Osnova za obračun je dnevni pretok, izmerjen na merskem mestu. V primeru, da dnevni pretok ne presega povprečnega letnega pretoka, izraženega v m³/dan, se upošteva, da je faktor hidravlične obremenitve enak nič. V nasprotnem primeru se faktor izračuna s pomočjo formule:

$$f_h = \frac{245 \times \sum_{i=1}^v Q_{hdi}}{m \times Q_L} - \frac{v}{m}$$

$f(h)$ = faktor hidravlične obremenitve

$\sum_{i=1}^v Q_{hdi}$ = vsota dnevnih pretokov v m³/dan za tiste

dni v mesecu, ko je bil dnevni pretok višji od povprečnega letnega pretoka

v = število dni v mesecu, ko je bil dnevni pretok višji od povprečnega pretoka

m = število dni v mesecu

$Q(L)$ = povprečni letni pretok, izražen v m³/leto

37. člen

Skupni faktor onesnaženja odpadne vode se izračuna s pomočjo formule:

$$F = f(k) + f(d) + f(h)$$

F = skupni faktor onesnaženja odpadne vode

$f(k)$ = faktor komunalnega onesnaženja

$f(d)$ = skupni faktor dodatnega onesnaženja

$f(h)$ = faktor hidravlične obremenitve

Parametri, ki se upoštevajo pri izračunu faktorja dodatnega onesnaženja, se določijo na podlagi opravljenih prvih s predpisi določenih meritev.

V primeru, da nobena od nečistoč ne presega zakonsko določenih vrednosti, se za izračun upošteva $f(d) = 0$.

Če je komunalni faktor onesnaženja manjši od 1, se v formuli za izračun upošteva vrednost $f(k) = 1$.

Če je skupni faktor onesnaženja manjši od 1, se v formuli za izračun upošteva $F = 1$.

38. člen

Porabniki so dolžni plačevati kanalsčino in strošek čiščenja odpadne vode na podlagi izstavljenega računa upravljavca. Če uporabnik meni, da obračun ni pravilen, lahko v osmih dneh od prejema računa vloži pisni ugovor upravljavcu kanalizacije.

Če je v objektu več uporabnikov, se račun za porabljeno vodo izstavi posameznim uporabnikom ali lastniku vodomera.

39. člen

Pred izdajo soglasja k gradnji oz. k priglasitvi del uporabnik poravnata takso, ki predstavlja povračilo dela stroškov za izgradnjo, obnovo in širitev kanalizacijskega omrežja.

Višino takse v občini Radovljica na podlagi Odloka o priključitvi na javni vodovod in kanalizacijo v občini Radovljica (Uradni vestnik Gorenjske, št. 1/98) določa občinski svet na podlagi predloga upravljavca.

VII. PREVZEM OBJEKTOV IN NAPRAV JAVNE KANALIZACIJE V UPRAVLJANJE

40. člen

Za prevzem kanalizacijske mreže, objektov in naprav javne kanalizacije v upravljanje upravljavcu javne kanalizacije posameznih občin morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

1. kanalizacijska mreža in naprave morajo imeti vso potrebno dokumentacijo (projektna dokumentacija, uporabno dovoljenje, kataster, evidenco priključkov, evidenco osnovnih sredstev in njihove vrednosti, urejena lastninska razmerja itd.),

2. izračunani morajo biti stroški obratovanja kanalizacije, ki se predaja, in stroški v zvezi s prevzemom,

3. izdelan mora biti sanacijski program in idejna rešitev razvoja kanalizacijskega sistema, ki se predaja s projektantskim predračunom potrebnih sanacij ali investicijskih posegov,

4. izračunana in sprejeta mora biti cena odpadne in padavinske vode, ki upravljavcu omogoča nemoteno upravljanje obstoječih in prevzetih objektov in naprav javne kanalizacije; v kolikor kljub temu pride do razlike med potrebno in dejansko ceno, jo krije občina kot subvencijo,

5. postopek prevzema mora biti izpeljan dokumentirano z zapisniki o primopredaji (dokumentacije, evidence, knjigovodskih podatkov za posamezne vrste objektov, listin o lastništvu, podatke o ostalih poslovnih zadevah),
6. prevzem mora potrditi organ upravljanja upravljavca - prevzemnika.

41. člen

V primeru, da gre za prevzem v upravljanje javne kanalizacije, ki jo je do tedaj upravljal krajevna skupnost, vaški odbor ali podobni upravljavec, ki ni bil organiziran po veljavni zakonodaji v smislu ustrezne lokalne javne službe za odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda, so dovoljena odstopanja od zahtev 1. in 5. točke prejšnjega člena. V tem primeru mora imeti javna kanalizacija, ki se predaja vsaj:

1. izdelan grafični prikaz javne kanalizacije v merilu najmanj 1:5000,
2. izdelano hidravlično in sanitarno-tehnično analizo obstoječega stanja s predlogi morebitnih nujnih kratkoročnih sanacijskih ukrepov in oceno potrebnih vlaganj (sanacijski program),
3. izdelano strokovno mnenje o splošnem stanju javne kanalizacije v smislu zadovoljevanja zahtev pravilnika o tehnični izvedbi in uporabi javne kanalizacije ter ostalih veljavnih standardov in normativov za sisteme odvajanja in čiščenja odpadnih in meteorčnih vod,
4. izdelano strokovno mnenje o vključevanju javne kanalizacije v kratkoročni koncept odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda v posamezni občini,
5. knjigovodski podatki za posamezne vrste objektov; če teh ni, pa mora dotedanji upravljavec pridobiti ustrezne vrednostne podatke s pomočjo pooblaščenega cenilca.

VIII. ZAGOTAVLJANJE OBRATOVANJA, VZDRŽEVANJA IN NADZORA JAVNE IN HIŠNE KANALIZACIJE

42. člen

Upravljavca ima vsak čas pravico dostopa do vseh javnih kanalizacijskih objektov in naprav zaradi njihovega vzdrževanja, zaradi meritev ter snemanj, zaznamovanj in podobno ne glede na to, kdo je imetnik pravice uporabe, lastnik ali upravljavec tega objekta oziroma naprave ali zemljišča, na katerem se nahajajo kanalizacijski objekti ali naprave.

Upravljavca ima vsak čas pravico kontrolirati vse kanalizacijske objekte in naprave ter čistilne naprave in druge naprave, ki so priključene na javno kanalizacijo, čeprav po določbah tega pravilnika ne spadajo v javno kanalizacijo.

43. člen

Vsakdo, ki povzroči materialno škodo na kanalizacijskem omrežju ter na objektih in napravah ali ki povzroči škodo zaradi škodljivih odpadkov, jo je dolžan povrniti.

44. člen

Upravljavca je dolžan skrbeti za nemoteno obratovanje, vzdrževanje in nadzor koriščenja javne kanalizacije. Nadzor koriščenja javne kanalizacije obsega tudi nadzor obratovanja in vzdrževanja kanalskega priključka zunaj objektov. O obratovanju, vzdrževanju in nadzoru objektov in naprav javne kanalizacije se mora voditi posebna evidenca.

45. člen

Pri vzdrževanju javne kanalizacije mora upravljavec zagotavljati predvsem:

- tekoči nadzor stanja na objektih in napravah javne kanalizacije, ki obsega sistematične preglede, kontrolo iztokov iz spojin kanalov ter zbiranje predlogov in pripomb uporabnikov javne kanalizacije,
- sistematično čiščenje in vzdrževanje objektov javne kanalizacije,
- intervencijsko vzdrževanje, čiščenje in popravilo javne kanalizacije,
- intervencijsko vzdrževanje in popravilo notranje kanalizacije v breme uporabnika, kadar je to potrebno zaradi zavarovanja normalnega delovanja javne kanalizacije ali varovanja okolja.

Za redno obratovanje in vzdrževanje črpalšč in čistilnih naprav mora upravljavec sprejeti obratne poslovniške pogoje za vsakega objekt, za ostale objekte pa letni plan vzdrževanja.

46. člen

Enkrat letno se mora na vseh kanalizacijskih objektih opraviti deratizacija v skladu z določili predpisov o deratizaciji.

47. člen

Upravljavca vodi kataster javne kanalizacije in kanalizacijskih priključkov v skladu z Pravilnikom o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode (Ur. l. RS 105/2002) in drugimi predpisi o podzemnem katastru.

Za vsak objekt javne kanalizacije se mora izdelati izvršilni načrt po določbah predpisov o podzemnem katastru. Izvršilni načrt mora investitor predati upravljavcu ob predaji objektov in naprav javne kanalizacije v upravljanje po pridobitvi uporabnega dovoljenja.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

Uporabniki javne kanalizacije morajo v roku dveh let po uveljavitvi tega pravilnika zagotoviti, da bo sestav odpadnih voda ustrezal dovoljenim mejnim koncentracijam, določenim v IV. poglavju tega pravilnika.

49. člen

Uporabniki javne kanalizacije, ki imajo specifične odpadne vode, morajo najkasneje v roku dveh let po uveljavitvi tega pravilnika zgraditi naprave za predčiščenje, nevtralizacijo odpadnih voda, lovilce olj ali odstraniti iz odpadne vode druge netipične sestavine. Ti uporabniki morajo zgraditi tudi kontrolne jaskhe, kjer je možen odvzem vzorcev in meritev količine, če drugače ni ugotovljiva.

50. člen

V primeru nekontroliranega izlita nevarnih in škodljivih snovi v javno kanalizacijo, je povzročitelj dolžan o tem obvestiti upravljavca.

Za motnje pri obratovanju čistilnih naprav, ki jih je povzročil izpust, je povzročitelj dolžan odpraviti vzroke in posledice ter kriti nastale dodatne stroške upravljavca.

51. člen

Ta pravilnik začne veljati 15. dan po objavi v Deželnih novicah, glasilu Občine Radovljica - Uradne objave.

Številka: 007-1-0008/2006

Datum: 31.5.2006

Janko S. Stušek, l. r.
ŽUPAN